

vychází ze spisů a zejména též z dovolání a z dovolací odpovědi, chtěl zástupce žalující strany vysloviti tímto prohlášením jediné, že odpírá součinnost při provádění tohoto důkazu, t. j., že nesvoluje, by se odebrala žalující straně krev. Toto prohlášení nevyžadovalo schválení poručenského soudu, ježto nešlo u žalující strany o důležitou neb pochybnou věc (§§ 216, 233 obč. zák.), zejména ona měla jiné důkazy, by prokázala správnost svých tvrzení. Ovšem přísluší procesnímu soudu posouditi toto odepření podle § 272 c. ř. s. podle volného uvážení. Schválení poručenského soudu k tomuto prohlášení však není zapotřebí.

Čís. 10806.

Dovolání z rozsudku krajského soudu jako soudu odvolacího o žalobě o obnovu u něho podané jest zadati na okresním soudě (na soudě první stolice). Lhostejno, že krajský soud doručil, neprávem, rozsudek přímo stranám.

(Rozh. ze dne 20. května 1931, Rv II 212/31.)

K r a j s k ý s o u d v B. rozhodl jako soud odvolací o žalobě o obnovu u něho podané a doručil rozsudek přímo stranám. Žalobce podal dovolání přímo u krajského soudu.

N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.

D ů v o d y:

Napadeným rozsudkem rozhodl krajský soud civilní v B. jako soud odvolací o žalobě o obnovu u něho podané. V takovém případě platí podle předpisu § 535 c. ř. s. pro ústní jednání, provedení důkazů a pro oznámení rozsudku vydaného k žalobě první stolicí, jakož i pro odporovatelnost rozsudku ustanovení platící pro tento vyšší soud jako stolicí opravných prostředků. Soud druhé stolice pochybil, neoznámiv rozsudek vydaný k žalobě o obnovu okresnímu soudu v B., jenž v základní rozepři jednal jako soud první stolice a jemuž náleželo doručiti stranám vyhotovení řečeného rozsudku, a doručiv sám svůj rozsudek přímo stranám. Než tento postup, jenž není zmatečností, neopravňoval dovolatele, aby nedbal jasného předpisu § 505 c. ř. s., podle něhož bylo opravný prostředek podati ve lhůtě čtrnácti dnů u procesního soudu první stolice. Ježto však dovolání bylo podáno přímo u soudu druhé stolice a nedošlo k soudu první stolice v dovolací lhůtě, bylo dovolání jako opožděné odmítnouti (§ 507 c. ř. s.), srov. rozhodnutí čí. 8489 a 8670 sb. n. s., rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 5. května 1915, č. j. Rv II 272/15 (Jur. Bl. z roku 1915 čí. 32) a komentář Neumanův, 4. vyd. II. str. 1365 a 1419.